

Til lovforslag nr. L 78. Betænkning afgivet af Kommunaludvalget den 2. februar 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Udvalget har endvidere modtaget en skriftlig henvendelse fra Danmarks Lærerforening.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* uændret.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet forventer, at der ved godkendelse af kommunale forsøgsregulativer efter lovforslagets § 1, nr. 11, specialundervisning efter § 19, stk. 2, i lov om folkeskolen, tages de hensyn, som er nævnt i ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 7, nemlig at »sikre, at kommunens samlede muligheder for at varetage den vidtgående specialundervisning ved kompetenceoverførslen er tilstrækkelige.«

Flere af lovforslagets forsøgsforslag er efterfølgende fremsat som generelle lovforslag, som i øjeblikket behandles i Folketinget. Det giver Socialdemokratiet anledning til at bemærke, at

flere af frikommunernes forsøgsforslag burde kunne gøres til generel lovgivning til glæde for alle kommuner.

I øvrigt bør det fremhæves særligt, når forsøgsforslag gøres til generel lovgivning. Det vil opmuntre og inspirere frikommunerne i deres fortsatte demokratiserings-, decentraliserings- og afbureaukratiseringsarbejde.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Det er Socialistisk Folkepartis opfattelse, at den nuværende organisering af frikommuneprojektet rummer en række problemer, som bl.a. medfører, at mange forsøg ikke får den betydning, de kunne have fået. Det er f.eks. meningsløst at gennemføre forsøg, der ikke er forsøg forstået på den måde, at man kan komme til at indhøste nye erfaringer. I disse tilfælde burde man, og det vil sige Folketinget, tage stilling til, om de pågældende initiativer skal gennemføres som generelle ændringer. Tilsvarende er det meningsløst at gennemføre forsøg, der bredt accepteres som initiativer, der med fordel kan sættes i værk generelt. Det er aktuelt tilfældet med den såkaldte iværksætterydelse for kontanthjælpsmodtagere. Ligeledes må det være frustrerende for en kommune at opleve, at man sætter et forsøg i gang, hvis resultater ikke bliver brugt i forbindelse med lovændringer, nærmest tværtimod. Det var tilfældet i forbin-